

“YALVARIRIM ALIN”

Aydınlık Dergisi, 8 Aralık 2002

Yıldırım Koç

12-13 Aralık Kopenhag zirvesi yaklaştıkça, “yalvarırım alın” diyenlerin sesleri daha bir hızlı yükselmeye başladı.

Avrupalıları tanıyanlar bilir. Avrupalılar, “yalvarırım alın” diyeni almazlar. “İşlerine geleni” alırlar. Bu aralar da Türkiye’yi Avrupa Birliği’ne katmak işlerine gelmiyor.

İngilizce’de “kendi kendini yenilgiye uğratan politikalar” diye bir deyim vardır (“self-defeating policies”). Kafanızda bir hedef vardır. Bu hedefe ulaşmak için belirli bir strateji ve taktikler oluşturursunuz. Ancak burada ciddi bir hesap hatası yaparsınız ve oluşturduğunuz strateji ve taktikler, hedefinize giden yolda önemli birer engel olur. Türkiye’de belirli çevrelerin izlediği strateji ve taktikler de bu nitelikte. Avrupalıya yalvararak elinizi daha da zayıflatırsınız. Örneğin, gümrük birliğine girmek, AB’ye katılım doğrultusunda bir adım olmaz, AB’ye katılımın önünde önemli bir engel oluşturur. Bu nedenle, 1995 yılında verilen karar, “kendi kendini yenilgiye uğratan bir politika”dır. Son dönemde AB’ye katılımı isteyenler, “Avrupalılara AB’ye katılmayı ne kadar çok istediğimizi gösterelim” stratejisiyle, AB’nin eline yeni kozlar verdiler ve veriyorlar.

Kopenhag zirvesinden, katılım görüşmelerinin başlaması için bir tarihin çıkmayacağı kesin. Basında yer alan “tarih için tarih” de doğru değil. Avrupa Birliği – Türkiye Karma Parlamento Komisyonu Avrupa Kanadı başkanı Hollandalı Hristiyan Demokrat Joost Lagendijk, “ilişkilerin gözden geçirileceği bir tarih” (“review date”) verilebileceğini söylüyor. Avrupa Parlamentosu’nun artan etkisi de düşünüldüğünde, dürüst ve açık bir insan olan Lagendijk’in değerlendirmesini dikkate almakta yarar var.

Ben 12 Aralık’ta kesinlikle hayalkırıklığına filan uğramayacağım; çünkü Avrupa Birliği’nin Türkiye’ye ilişkin emellerini biliyorum. Ancak birilerinin ipliği pazara çıkacak; birileri de, gerçeklikle karşı karşıya kalacak. Bundan sonra ne yapılmalı?

- Gümrük birliği ilişkisinin verdiği zararlar belirtilerek, bu ilişki sona erdirilmeli; serbest ticaret anlaşması yapılmalı.
- Yabancıların Türkiye’de çalışmasının önündeki engelleri kaldırmaya yönelik tüm girişimlerden vazgeçilmeli (Avrupalıların Türkiye’ye işsizlik ihraç etmesi önlenmeli).
- Hizmet ticaretinin serbestleştirilmesi konusundaki adımlardan vazgeçilmeli.
- Demokratik kitle örgütleri, Türkiye’de üretilen ürünlerin tüketimini teşvik edecek kampanyalar başlatmalı; Türkiye’de üretilen ithal ürünler boykot edilmeli.
- Türkiye, 1997 yılı Aralık ayındaki Lüksemburg zirvesi sonrasında olduğu gibi, AB ile siyasi diyalogu askıya almalı.
- Türkiye, ulusötesi sermayenin baskı ve sömürsünün dışına çıkmayı hedefleyen, emperyalizmin sözcüsü IMF politikalarını reddeden ulusalcı bir ekonomik büyüme gerçekleştirilmelidir.

Avrupalının anladığı dil, kararlı ve güçlü bir tavidir. Avrupalıya yalvarmak, daha da acınacak bir duruma düşmeyi getirir. Avrupalıya yaranacağım diye Kıbrıs, Ege, AGSP ve diğer konularda ulusal çıkarlarla temelden çelişen bir biçimde geri adım atmak, “kendi kendini yenilgiye uğratan bir politika” olacaktır.